LÁ THƯ MỤC VỤ

Luca viết trong Tin Mừng hôm nay rằng: Đã đến buổi Đức Giêsu siêu thăng, Người liền quả cảm đi lên Giêrusalem. Người biết đã đến lúc sẽ bị treo lên thập giá, đồng thời cũng sẽ là lúc được cất nhắc về trời. Người cương quyết đi lên Giêrusalem để chịu chết cũng như để được vượt qua. Người chấp nhận đau khổ chứ không trốn tránh. Nhưng các môn đệ của Người có như vậy không ? Các ông ấy đã từ bỏ mọi sự mà đi theo Người, nhưng có thể nói họ chỉ mới từ bỏ cái bề ngoài thôi, còn tâm hồn thì chưa quả cảm và quyết liệt đâu. Và như vậy sẽ rất nguy hiểm vì họ có thể đã từ bỏ những sự nầy để mong được những sự khác to lớn hơn, quý giá hơn mà họ tưởng cũng chỉ nằm trên bình diện của cuộc đời trần gian nầy. Bề ngoài, họ cũng đã là những Êlisê, vì họ cũng đã từ bỏ cả lưới lẫn thuyền và bà con thân thuộc để đi theo Chúa Giêsu. Nhưng Người còn đòi họ phải từ bỏ chính bản thân họ nữa, như Người đang đi lên Giêrusalem để từ bỏ chính mạng sống mình vậy

Thái độ của Gioan và Giacôbê chứng tỏ hai ông có óc muốn được 'làm quan cai trị'. Họ muốn có quyền hành trong tay, họ muốn mọi người phải phục tùng họ. Thiết nghĩ các ông khác cũng vậy thôi. Cho nên hôm nay khi thấy dân Samari không muốn tiếp rước Chúa Giêsu, họ đã muốn xin lửa từ trời xuống mà đốt hết cả thành ấy. Có việc gì mà các ông phải tức đến như vậy? Danh dự của Thầy bị xúc phạm ư? Không phải thế. Nếu chỉ một mình Chúa đến thì cần gì phải đi báo trước? Dân Samari sẽ chẳng để ý việc Chúa đi qua và ở lại ít ngày. Nhưng hôm nay có lý do khác. Người đi lên Giêrusalem để dự lệ Vượt Qua và Người đi công khai, rõ ràng với mục đích đó. Nhất là Người cùng đi với cả một đoàn đông đảo. Dân Samari rất ghét những cuộc hành hương như thế. Có thể nói suốt năm, không khi nào người Samari khó chịu với người Do Thái bằng các dịp hành hương về Giêrusalem. Mối bất hoà sâu xa giữa hai dân được khơi lại vì một bên thì bảo chỉ có Giêrusalem là có phụng tự chân thật, còn bên kia thì tin rằng chỉ có thờ phượng ở núi Samari là đủ rồi. Chưa đến lúc Chúa Giêsu bị treo lên cây thập tự để kéo hai dân lại gần nhau trong một phụng vụ duy nhất nơi chính Thân Thể của Người. Do đó, Chúa chấp nhận thái độ của dân Samari hôm nay. Người đi sang làng khác khi không được tiếp rước.

Lợi dụng có người xin đi theo, Chúa Giêsu đem bài học mà Người ấp ủ trong lòng ra dạy cho các môn đệ. Người nói : *"Con cáo có hang, con chim có tổ, Con Người không có nơi tựa đầu".* Người cho các môn đệ biết họ sẽ không thấy Người ngồi ngự trên ngai như một vị vua và họ cũng đừng mong được danh vọng thế gian. Đúng là khi bị treo trên thập giá, Chúa không có nơi tựa đầu nên Chúa gục đầu xuống. Hai câu chuyện sau dường như làm sáng tỏ thêm điều Chúa vừa dạy. Một người xin Chúa cho phép về nhà làm lễ an táng người cha rồi sẽ đi theo Chúa. Nhưng Chúa bảo; *"Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết, còn anh cứ đi rao giảng Nước Thiên Chúa"*. Chẳng lẽ Chúa tàn nhẫn đến vậy sao? Hay là ở đây thánh Luca muốn công kích tục lệ hủ lậu làm ma chay cả tháng trời và tốn phí rất nhiều. Hãy để người trần thế lo việc trần thế còn người rao giảng Nước Trời phải để hết lòng chăm lo việc ấy. Chúa còn bảo: *"Kẻ nào vừa tra tay cầm cày vừa ngó lại phía sau là kẻ không xứng đáng với Nước Thiên Chúa"*. Những ai muốn đi theo Chúa, phải từ bỏ tất cả và chấp nhận hy sinh tất cả để đi vào con đường thập giá, con đường mà chính Chúa Giêsu đang đi.

Chúng ta chỉ tham dự Thánh Lễ cách chân thật và hiệu nghiệm khi bằng lòng đi vào con đường của những từ bỏ và hy sinh tức là con đường của tử nạn và phục sinh. Chúng ta phải ước muốn chôn vùi và từ bỏ con người cũ với nếp sống cũ. Thư thánh Phaolô nói đến sự ràng buộc của xác thịt. Chúng ta đã từng tuyên hứa lúc chịu phép Rửa Tội là sẽ từ bỏ nếp sống có nhiều ham muốn không chính đáng của xác thịt. Thế mà rồi chúng ta lại để cho xác thịt đòi hỏi và lôi kéo. Chúng ta chọn làm những việc theo đòi hỏi của xác thịt mà tựu trung chỉ là những hình thức của ích kỷ, muốn vinh thân chứ không muốn phục vụ, gây ra nếp sống chèn ép nhau, tranh đua nhau. Rất tiếc thay, đã quá nhiều lần chúng ta xa lìa đường lối Phúc Âm mà trở về với những suy nghĩ, ham muốn, hành động y như chúng ta chưa chịu phép Rửa Tội bao giờ. Và kết quả là chúng ta rất dễ rơi vào vòng tội lỗi, bỏ phí Ơn Giải Thoát mà Chúa Giêsu đã chịu chết để ban cho chúng ta.

Linh mục Phạm.Quang Hồng.